

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑκάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὄδος Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σήμερον πωλεῖται

εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τὸ Ζ' φυλλάδιον τοῦ

ΚΥΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΚΥΚΝΕΙΑ ΑΣΜΑΤΑ

Ρεμβωδῶς σύραντες τοὺς ἐπομένους ὀλίγους στίχους, ἐνομίσαμεν ὀρθὸν νὰ παραδώσωμεν αὐτοὺς εἰς τὸ δημόσιον ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν, διότι ὡς δῆλον τὰ γραφέντα καὶ ἐνεργηθέντα μέχρι σήμερον περὶ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως εἰσὶ μεμονωμένοι φωναὶ ἀπελπίδων ναυαγῶν. Εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἀπόκειται νὰ καταστήσῃ αὐτὰ προανακρούσματα θουρείων. Πού βαίνομεν ; Ἰδοὺ ἐρώτησις ἣτις παρίσταται εἰς τὸν ρίπτοντα καὶ ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν ὀρίζοντος. Πού βαίνομεν ; Ἐρώτησις βρυσημάντος, ἐρώτησις σπαραξικάρδιος. Ὁ ψυχολόγος θὰ ἀνεύρῃ ἐν αὐτῇ τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πολιτείας ἡμῶν. Βαρόμετρον σιωπηρῶς λαλοῦν καὶ διασχίζον τὴν καρδίαν τοῦ φιλοπάτριδος. Πού βαίνομεν ; Ἀπαντῶμεν. Συρόμεθα ἀμέριμοι ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ; ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο ; συρόμεθα βλακωδῶς αὐτὴ ἐστὶν ἡ εἰκὼν ἡμῶν. Τὸ ἄρμα τοῦ χρόνου χωρεῖ, ἡμεῖς δὲ συρόμενοι οἴκτον καὶ περιγελῶν ὀφλισκάνοντες ρίπτουμεν βλακωδῶς τὸ ὄμμα περὶ τὴν ὀργῶσαν πέριξ ἀνθρωπότητα.

Ἐπὶ ἔξωτ. ἐποχὴ ἐν τῷ παρελθόντι καθ' ἣν ἀπὸ τῆς Πνυκῆς ἐδίδεν εἰς τοὺς συμπολίτας του τὴν εἰκόνα των ἐκεῖνος λέγων : περιόντες αὐτῶν πυθάνεσθαι, λέγεται τι καινόν ; Οἱ αἰῶνες ἀντιγράφουσιν ἀλλήλους. Φαίνεται ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη ἔχεται ἐν μέρει ἀληθείας. Ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς τὸ δόγμα τῆς διηνεκοῦς προόδου καθόλου ; τὰς δὲ παρατηρούμενας ἀντιγραφὰς θεωροῦμεν μᾶλλον ὡς ἐπεισόδια τῆς ἱστορίας. Λοιπὸν ὄντως ἀντιγράφουμεν τοὺς προπάτορας ἡμῶν τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης. Διότι — Θεὸς φυλάξοι ! — μὴ τολμήσῃ τις νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν φροντίζομεν περὶ τῶν κοινῶν, περὶ τῶν πολιτικῶν. Φροντίζομεν ὡς οἱ πυθανόμενοι εἰ τι καινόν λέγεται. Φροντίζομεν ; ἀλλὰ φροντὶς ἀλλόκοτος. Φροντίζομεν, διότι δὲν ἔχομεν ἄλλο τι νὰ πράξωμεν. Φροντὶς ἀποφατικὴ. Ναί, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ λαμβάνωμεν τὴν φωτογραφίαν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ρήτορος τῆς Πνυκῆς ἀποκαλοῦντος καὶ ἡμᾶς ἐν τινὶ ἀναχρονισμῷ μετὰ τῶν συγ-

χρόνων του, πυθανόμενους εἰ τι καινόν λέγεται. Ὁ δὲ ἡδύνατο δὲ τις πλείστας εἰκόνας νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ ἀνεξαντλήτου λευκώματος τοῦ Δημοσθένους καὶ νὰ μᾶς εὕρισκῃ ἐκεῖ φωτογεγραμμένους ἐκ φωτογραφικῆς μηχανῆς εἰσδύουσας εἰς τὸ μέλλον ; παραθέτομεν ἐξ αὐτῶν ταύτην : « ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ' ὅτι μελλόντων αὐτῶν, ἐτέρους τινὰς ἐλπίζόντων πράξειν, αἰτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων, πάλιν ἐλπίζόντων, σχεδὸν ταῦτά ἄπερ νυνὶ ποιούντων ἅπας ὁ χρόνος διετέλλυθε. » Βεβαίως ἂν ὁ Δημοσθένης ἀνῆρχετο εἰς τὴν ζωὴν καὶ παρεκαλεῖτο νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς ἐνεστώσης πολιτικῆς καταστάσεως ἡμῶν, θὰ μᾶς παρέπεμπε μελαγχολικῶς εἰς τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Ὀλυμπιακοῦ του.

Ἡ ἐνεστῶσα ἡμῶν κατάστασις ἔχει τοὺς λόγους τῆς ὑπάρξεως. Εἰμαρμένον δὲν μᾶς ἦτο βεβαίως. Ἀλλ' ἀναντιρρήτως εἴμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ κατὰ τὸ πλείστον οἱ δημιουργοὶ τῆς καταστάσεως ἡμῶν. Πιστεύομεν ἀδιστακτικῶς ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ εἰς τὴν παντοδυναμίαν τῆς βουλήσεως. Ἀποδίδομεν δὲ τὴν κατάστασιν ἡμῶν εἰς τὴν ἑλλειψίν σαφοῦς καὶ ὀρθῆς βουλήσεως. Ἐρωτῶμενοι δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος πεποιθότως ἀντιγράφοντες τὸν Παιανιέα θὰ συνετάσσομεν ἱατρικὴν συνταγὴν κατὰ τῆς κατατρογούσης ἡμᾶς νόσου τῆς αὐτῆς : *Δεῖ ἐθέλειν* βούλησιν εἰς δύοσι ; καθ' ἑκάστην μίαν τὴν πρῶταν καὶ μίαν τὴν ἐσπέρην.

Τίς πταίει ; ὁ βασιλεὺς ; ἡ κυβέρνησις ; ἡ βουλὴ ; ὁ λαός ; ὁ ἑλληνισμὸς ὅσπασ ; Πταίομεν πάντες, ἕκαστος εἰς τὸ εἶδος του. Ἴσως ὁ μὲν πλέον, ὁ δὲ ἐλαττον ; ἀλλὰ πάντες πταίομεν. Κατὰ τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς τὴν πολιτείαν ἀποτελοῦμεν ἅπαντες. Πάντες δικαιούμεθα νὰ ἔχωμεν βούλησιν, ἀλλὰ τίνας ἔχομεν ; διὰ τοῦτο ἐν συνταγματικῇ πολιτείᾳ αὐτὰ πολιτικὰ ἡμῶν δὲν βαίνοσι καλῶς ; σημαίνει ἡμεῖς δὲν βαίνομεν συνετῶς. Πάντες πταίομεν. Ἴσως εἴπῃ τις : βαθυτέρα ἐρευνα θ' ἀνεύρῃ ὅτι πταίει ὁ λαός ; λαὸς, σὺ πταίεις. Εἶσαι κυρίαρχος. Δὲν σοὶ ἀρέσει ὁ βασιλεὺς, δὲν σοὶ ἀρέσει ἡ κυβέρνησις, ἡ βουλὴ ; καὶ βασιλέα ἐρριψας, καὶ κυβερνήσεις καὶ βουλὰς. Δύναμιν ἔχεις ; πράξοις ὅτι δέον. Ἄλλος τις θὰ εἴπῃ : τί πταίει ὁ λαός ; αὐτὸς θέλει τὸ καλόν ; δὲν ἔχει ἐργάτας τοῦ καλοῦ. Ἄν εἴχομεν νὰ μεμφθῶμεν τὸν λαόν κατὰ τι, τοῦτο θὰ ἦτο ὅτι αὐτὸς ἐν τῷ συνόλω του ὡς προσωπικότης δὲν ἐγέννησεν εἰσέτι τὸ τέκνον του, τέκνον τῶν σπλάγγων καὶ τοῦ ἐγκεφάλου του. Ἀλλ' ἡμεῖς ; δειλοὶ πρὸ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου θὰ εἴπωμεν πάλιν : Πάντες πταίομεν.

Τί δέον γενέσθαι; Ἀπορρίπτοντες τὸν νοχελῆ ὅστις μᾶς περιβάλλει πέπλον καὶ τὴν ξηρὰν κολοκύνθην ἥτις μᾶς καθιστᾷ κούφους ἐν τῷ πελάγει τοῦ ἔθνικοῦ καὶ ἰδίᾳ πολιτικοῦ κόσμου σφιγνόντες; ἢ ἐρωτήσωμεν ἀλλήλους: Πού βαίνομεν; Εἴμεθα ἀποκατεστημένοι πολιτικῶς ἢ οὐ; καὶ αὐτὸς ὁ πρωθυπουργὸς ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ἐπισήμως ἐκήρυξεν ὅτι οὐ. Ἀλλὰ τότε διατί παίζομεν; Διατί δὲν ἐπιλαμβάνομεθα προσηκόντως τοῦ ἔργου τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἀποκατάστασης; Κυβέρνησις, λαὸς, σύμπασις ὁ ἑλληνισμὸς πρέπει νὰ κατέχῃται ὁλοκλήρως καὶ θερμαίνεται ὑπὸ τῆς ιδέας ταύτης. Ἀλλὰ, κυβέρνησις! Ἡ εὐθὺνη ἐν σοὶ κεῖται. Ὁ ἑλληνισμὸς ἀπαιτεῖ ἀποκατάστασιν. Ὁ εὐθὺνη ἐν σοὶ κεῖται. Ὁ ἑλληνισμὸς ἀπαιτεῖ ἀποκατάστασιν. Ὁ εὐθὺνη ἐν σοὶ κεῖται. Ὁ ἑλληνισμὸς ἀπαιτεῖ ἀποκατάστασιν. Ὁ εὐθὺνη ἐν σοὶ κεῖται.

Δημοσιογραφία! εἶσαι ἡ σιωπηρῶς τεταγμένη κυβέρνησις. Εἶσαι τι πλέον; εἶσαι ἐπιτηρητὴς καὶ ἐν ἀνάγκῃ φωτοδότης καὶ ὁδηγὸς τῆς ἐπισημοῦ κυβερνήσεως καὶ σὺ ἠθικῶς εἶσαι ὑπεύθυνος. Ἡκούσθη πολλάκις τὸ προανάκρουσμα τῆς καταδίκης σου καὶ αὐτοὶ δὲν λέγουσιν, δὲν γράφουσιν τίποτε. Ἐὰν —θεὸς φυλάξῃ! — μεμολυσμένη ἡ κυβέρνησις καὶ βεβουλισμένη ἐν τῇ ἐστία τοῦ μολύσματος, ἀδυνατούσα δ' ἕνεκα τούτου νὰ ἐξέλθῃ καὶ ἐπιληρῆ ἔργου σπουδαίου κατάρθωσιν νὰ σὲ ἐλύσῃ καὶ παραλύσῃ συναίτιον ἐν τῷ ἔργῳ τῆς διακομωδῆσεως τῶν θελατικωτέρων ἐλπίδων τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ ὀλέθρου, ὡς τότε συσφίγγατε ἀλλήλους; θερμῶς, ἐκτείνετε τὰς δυνάμεις καὶ ἐπισπεύσατε τὸ ἔργον σας σπεύδοντες; εἰς τὴν ἀκρότητα ὅπως τάχιον καταρριφθῆτε εἰς τὸ περιμένον ὑμᾶς βάρβαρον ὅπως ἄλλοι ἐλθόντες καταλάβωσι τὰς θέσεις ὧν καταχρᾶσθε. Τὸ ἔργον σου, δημοσιογραφία, εἶναι νὰ ζητήσῃς — διότι τοῦτο θέλει τὸ ἔθνος — νὰ ἐκβιάσῃ τὴν κυβέρνησιν νὰ ὄρῃσιν πρόγραμμα ἐνεργείας καὶ ἐκπληρῶσιν αὐτὸ πιστῶς καὶ εὐλικρινῶς. Δημοσιογραφία, διὰ μυρίων στομάτων συζήτησον τί δέον γενέσθαι καὶ ἀπαιτήσῃς βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων.

Κομῆτης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αὐτὴ ἡ πολυτέλεια πάλιν ἢ ἐν Κεττίγγῃ, ὅπου πρὸς τριετίας οὔτε Γραμματιδέα δὲν εἶχομεν, εἶνε ἐκ τῶν ἀκατανόητων. Πρόεδρος ὑπουργὸς ὁ κ. Ψύλλας, πρόξενος γενικός ὁ κ. Παλαμῆδης, εἰδικὸς ὑποπρόξενος ὁ κ. Λεονάρδος. Τοιοῦτον ἐπιτελεῖον δὲν ἤξιώθη οὔτε ὁ βασιλεὺς ἀκόμη, ὅταν περιηγῆται χάριν Λουτρῶν καὶ λύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. Τί νὰ κάμουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐν Κεττίγγῃ; Ὅ,τι ἦτο νὰ γίνῃ, τὸ ἔκαμεν ὁ κ. Λεονάρδος ἀξιολογώτατα καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Καὶ τώρα ὁ κ. Λεονάρδος κύριος οἶδε ποῦ θὰ πεταχθῇ καὶ ὅλη αὐτὴ ἢ παρὰ θὰ πάγῃ νὰ παίζῃ χαρτιά, νὰ μιᾶ γιὰ κυνήγι καὶ νὰ θαυμάζῃ τὰ παιδιὰ τοῦ ἡγεμόνος. Καὶ ὁ κ. Λογοθέτης ἦτο ὁ ἄνθρωπος τῶν Ἰωαννίνων; Ἀμφιβάλλομεν πολὺ.

Μανθάνομεν ὅτι ἡ ἀναπλήρωσις τῶν δύο κενῶν θέσεων παραιτηθέντων ὑπακυστῶν ἀνετέθη εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς

ἀστυνομίας κ. Κοσσονάκον, εἰς δὲν καὶ δικαίως ἐδόθη πλήρης ἐλευθερία ἐνεργείας. Οἱ καιροὶ εἰσι καιροὶ, διὸ ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Διευθυντὴς θέλει ἐκλεῖξει τὰ κατάλληλα πρόσωπα, ἀνθρώπους δεδοκιμασμένους ἐπὶ χρηστότητι, αὐστηρότητι, δραστηριότητι καὶ πείρᾳ, διότι ἡ εὐθὺνη τοῦ εἶνε μεγάλη, τὰ πάντα δὲ μόνος τοῦ ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιβλέψῃ. Μᾶς ἔννοεῖ καὶ τὸν ἔννοομεν.

Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων εἰς τὴν ἐκ Σύρας δημοσιευομένην ἐπιστολήν. Ὅσον ἀπαιτοῦμεν αὐστηρότητα ἐν τῇ καταδίωξί τῆς κακοηθείας, ὑπὲρ τοσαύτης εἴμεθα καὶ ἐν τῇ ἐξελέγξει τῆς ἀθωότητος. Ἄν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ τελώνου τῆς Σύρας κ. Σίρου, πῶς ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ τὸν στιγματίζει καὶ τὸν παύει διὰ τὴν μοχθηρίαν ἐνὸς ἐλεγκτοῦ; Προκειμένου περὶ τῶν Βελεδζικῶν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἠγωνίζετο νὰ σώσῃ ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἀναδεικνυομένου ἐνόχου. Τώρα παραλαμβάνει ἀπὸ ταύτης ἀποδεδειγμένους ἀθώους καὶ τοὺς τιμωρεῖ. Ὅλα ὅλα, τοῦτο μόνον δὲν περιμένομεν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφορῶν τὴν προσωπικὴν τιμὴν του. Ἡ ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν δικαιοδοτήσαν καὶ νὰ τιμωρῆσῃ τοὺς ἐνόχους, ἢ ν' ἀποκαταστήσῃ τὸν κ. Σίμον εἰς τὴν θέσιν του, ἥτις τοῦ ὀφείλεται κατόπιν εἰκοσιπενταετοῦς ἐντίμου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ.

Θ' ἀρχίσωμεν νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν καλλίστην ιδέαν ἣν περὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν ἔχομεν. Ἡ συντεχνία τῶν ἀμαξήλατῶν δικαίως παραπονεῖται ὅτι ὁ ἀποπειραθεὶς ἀναίρεσις καὶ πυροβολήσας ἐναντίον ἐνὸς ἀμαξήλατου πολίτης διότι ἐκινδύνευσε νὰ πατηθῇ, τὸ σκυλάκι του οὔτε εἶδε τὸ πρόσωπον τῆς ἀνακρίσεως, γενομένου φαίνεται δεκτοῦ ὅτι οἱ ἀμαξήλαται ἐκηρύχθησαν ἐκτὸς νόμου. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὸ γνωρίσωμεν τοῦτο ἐπισίμως παρὰ τοῦ Κ. Εἰσαγγελέως.

Ὁ ἀξιότιμος νέος ἐκ Καλαμῶν κ. Νίκος Καραγιαννάκης ἔδωκε προχθὲς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἔλαβε τὴν ἀδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν δικηγόρον. Ὁ εὐφυὴς νέος καὶ φίλος ἡμῶν ἔλαβε πρὸς τετραετίαν καὶ λαμπρὸν τοῦ Πανεπιστημίου δίπλωμα, μετ' ὃ μεταβᾷ εἰς Γερμανίαν συνεπλήρωσεν ἐπιμελέστατα τὰς σπουδὰς του. Μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐφόδια ὁ κ. Καραγιαννάκης εἰσέρχεται εἰς τὸν κύκλον τῶν δικηγόρων χρησιμώτατος καὶ ἐκ τῶν μελόντων νὰ διακριθῶσιν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πατρίδι.

Ὁ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς κ. Γεώργιος Σακελλαρίου ἐκ Πατρῶν δούς καὶ τὰς πρακτικὰς ἐξετάσεις του ἔλαβε τὴν ἀδειαν τοῦ ἱατροῦ μετὰ τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ λίαν καλῶς ἐπαξίως τῶν ἀτρίτων κόπων καὶ τῶν σπανίων αὐτοῦ προτερημάτων.

Ἀπεβίωσε κατόπιν πολυωδύνου νόσου ἐν μέσῳ τῶν μὴ δυναμένων νὰ τὴν βοηθήσῃ συγγενῶν τῆς ἡ ἀγαθωτάτης κόρης Εὐγενίας Σκλιβέρου, τῆς γνωστῆς θρηατικῆς οἰκογενείας καὶ ἐκηδεύθη σήμερον ἐν μέσῳ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Θέατρα. Ὁ θίασος Μερνάνδρος, σκοπῶν ν' ἀνταποκρίνηται ἀξιώτερον εἰς τὸν τίτλον του, ἀναγγέλλει ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ διδάσκῃ ὀλιγώτερα δράματα καὶ περισσοτέρως κωμωδίας Εὐτυχῆς ἢ ἀπόφασίς του, διότι καὶ καταλληλότερα διὰ θερινὰ θεάτρα εἶναι ἱλαρὰ καὶ γελαστὰ ἔργα, καὶ

περισσότερον ἐπιτυχάνουν εἰς αὐτά. Μεταξὺ τῶν πραγμαθειῶν κωμωδιῶν δύο μᾶς ἐνδιαφέρουν πρὸ πάντων, ὡς πρωτότυπα ἔργα: ὁ *Ἀμφιτρίων* τοῦ κ. Φραγγιά, μεταφρασίς μὲν, ἀλλὰ πρωτότυπος τὴν ἐπιτυχίαν, ὡς τοιαύτη καὶ ὁ *Μέσος τῆς Ἀσιάρχης*, πολὺ νόστιμον ἔργον, ἐκ τῶν τοῦ κ. Κορομηλά.

Σήμερον ἔ **Ῥιὸς τῆς Νυκτός.**

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΚΑΤΑ ΧΟΛΕΡΑΣ

Ἡ ἐν Παρισίοις Ἑταιρία τῆς Δημόδους Ἱατρικῆς ἐδημοσίευσεν τὰς ἐξῆς ὁδηγίας ὡς προφυλακτικὰ ἐναντίον τῆς ἐνσκήψεως τῆς χολέρας, ὥστε ἐπεθυμοῦμεν νὰ χύσωμεν ὅλας ὑπὸ τὴν μύτην τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, εὐτυχῶς ἀρκετὰ μεγάλῃν διὰ νὰ δεχθῇ καὶ αὐτὰς καὶ ἄλλας ἀκόμη. Διότι παρατηροῦμεν, ὅτι τίποτε δὲν γίνεται, ἀποκλειστικῶς τίποτε. *Ἐχει γαμπάρι* — διὰ νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν μακαρίτιδα ὑπουργικὴν φράσιν τοῦ κ. Λυγερνοῦ — ὁ κ. Λομβάρδος ἀπὸ τὴν φοβερὴν καὶ οἰοεὶ ἐκ χιλίων Κολάσεων προελθοῦσαν Ἐκθεσιν τῆς Ἑταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς, ἣν μόνον τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐδημοσίευσεν ἐν συνεχείᾳ φύλλων, ὑπὸ τὸν τίτλον *Μὴ Ἀθῆναι ἀποκαλιπτόμεναι*; Ἐκεῖ μέσα περιγράφονται λεπτομερέστατα ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ Ἀθηνοδίου ἱατροῦ κ. Βάρφα τόσαι ἐστὶν μολυσματικαί, ὥστε ἂν τυχὸν αὐτὸ τὸ μυστηριώδες καὶ ἰδιότροπον καὶ σχεδὸν μυθολογικὸν μίγμα τῆς χολέρας πετάξῃ καὶ μέχρις Ἀθηνῶν, θὰ εὖρη ὑποδοχῆν, ἣν δὲν εὖρεν ἴσως παρὰ τοὺς βρωμερούς καὶ ἀπ' αἰώνων ἀκαθαρίστους φελλάγους τῆς Μανσοῦρας καὶ τῆς Λαμιέττης, Ἐὰν μὴ ἴδωμεν ὅτι ὁ κ. Λομβάρδος, ἐζήτησε τὰ φύλλα τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* καὶ προσκαλέσας καὶ τὸν Εἰσηγητὴν κ. Βάρφην καὶ τοὺς Ἱατροσυνοδούς καὶ τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας τοὺς ἐστρώσεν ὅλους κάτω, στρώσας καὶ αὐτὸς ὅ,τι ἔχει νὰ καταστρώσῃ, καὶ ἐκ συμφώνου λάβῃ μέτρα διὰ τὴν παντελῆ, καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα, δι' ὅλων τῶν μέσων καὶ δι' ὅλων τῶν χρημάτων, ἄρσιν τῶν ἐστιῶν αὐτῶν ἢ μᾶλλον τῶν ξενοδοχείων, ὅπου δυνατόν νὰ τραφῶσι καὶ νὰ παχυνθῶσι χίλια χολερικά μιάσματα, ἀπειλῶν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὅτι θὰ παύσῃ ὅλους αὐτοὺς τοὺς κυρίους, θὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ ἔχωμεν τὴν ιδέαν ὅτι κακὸς τῆς Ἑλλάδος δαίμων ἐνεπιστεῦθη τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν εἰς τὸν κύριον Λομβάρδον.

Καὶ τώρα ἀκούσατε τί ἐπιβάλλει καὶ τί ὑπαγορεύει ὡς προφυλακτικὰ — ὄχι διὰ χολερίσας, μόνον ἀλλὰ καὶ δι' ὑγιαινούσας, ὡς αἱ Ἀθῆναι, πόλεις ἢ ἐν Παρισίοις Ἑταιρία τῆς Δημόδους Ἱατρικῆς:

Ἴον Καθαριότητος οἰκιῶν καὶ ὁδῶν. Διατήρησις τῶν ὀργανικῶν ἀποχωρημάτων ἐν κλωθίοις ἐρμητικῶς κεκλεισμένοις καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀπολυμαίνοντων διὰ τῆς διαλύσεως θειικοῦ ὀξέος; καθημερινὴ ἀπαγωγή τῶν ἀποχωρημάτων συνεχεστέρᾳ ἀπαγωγῇ τῶν βιομηχανικῶν περιττωμάτων πρόνοια δραστηρικὴ περὶ τῶν ἀποπάτων καὶ τῶν νεροχυτῶν ὑποχρεωτικὴ ἐγγυσις εἰς τοὺς νεροχύτας, ὅσοι μάλιστα συγκινωθῶν μετὰ τῶν ὑπόνομων, ὑλῶν ἀπολυμαντικῶν τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τὸ δημοσίον ἢ Ἀστυνομία.

Σὺν Ἠλύσειμον καὶ ἀπολύμανσις τῶν ὑπο-

νόμων. Κατασκευὴ δεξαμενῶν ἀναλόγων πρὸς τὰς κατασκευευσθείσας πλησίον τῶν ἀγορῶν συνεχῆς καθαροῦ τῶν στομιῶν τῶν ὑπόνομων δι' ἀντισηπτικῶν ὑλῶν.

Σὺν Καθαρισμῶς. Ὑποχρεωτικὴ κένωσις τῶν λάκκων τῶν ἀποπάτων διὰ πύθων ἐρμητικῶς κεκλεισμένων δι' ἀτμοῦ ἀπολύμανσις τῶν λάκκων μετὰ τὴν κένωσιν δι' ἐγχύσεως μίγματος χλωρίου ψευδαργύρου ἢ γάλακτος τῆς ἀσβέστου ἐπιτυγχανομένου ἐκ τῆς διαλύσεως δύο χιλιογράμμων ξηρᾶ ἀσβέστου εἰς πεντήκοντα λίτρας ὕδατος.

Σὺν Νοσοκομείῳ. Προπαρασκευὴ νοσοκομείων ἀποκέντρων πρὸς περιποίησιν τῶν χολερίωντων· εἰδικαὶ ἀμαξαὶ κλίβανοι ἀπολυμαντικοὶ τοῦ ἱματισμοῦ κλπ.

ΩΔΙΝΕΝ ΟΡΟΣ

Σύρος, 14 Ἰουλίου 1883.

Φίλιππων Μὴ Χάνεσαι,

Σοὶ εἶχον ὑποσχεθῆ ὅτι ἴσως ἐν προσεχεί μέλλοντι θὰ σοὶ ἔγραψον περὶ Σύρου πλείονα, ἀλλὰ γεγονός, ἴσως πρωτοφανές, μὲ ἀναγκάζει ἀντὶ περὶ Σύρου νὰ γράψω, περὶ προσώπων νὰ πραγματευθῶ.

Μία ὑπόληψις ἐδολορονήθη, μία ἠθικὴ ὑπαρξίς κατεστράφη, ἐν παρελθόν εἰς συντρίμματα κατέπεσεν, ἐκ μιᾶς καταγωγῆς ἐνὸς ἐπιπολαίου ἀνθρώπου κατὰ τοῦ Τελώνου ἐπὶ ἑλλείματι.

Ἡ λέξις ἑλλεῖμα βαρέως θὰ ἠχῆσῃ εἰς τὰ ὦτα τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», οὐτινος τὴν ἐπιβάλλουσαν φωνὴν ἀναμνηστικῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Βελεντζικῶν, καὶ εἰμὶ βέβαιος ὅτι, ἐκ τῆς ζήσεως τοῦ ὑπὲρ τῆς φειδοῦς τῶν δημοσίων, ἔτοιμον ἐστὶ νὰ βάλλῃ τοῦ ἀναθέματος τὸν λίθον κατὰ τοῦ αὐθάδους καταχραστοῦ, κηρύσσον αὐτὸν ἔνοχον καὶ ἀξίον ἀγχόνης.

Τὴν γνώμην ὅμως ταύτην, ἀκριβῶς, ἐπιχειρῶ νὰ κάμω τὸ «Μὴ Χάνεσαι» νὰ μεταβάλλῃ, συνεπῶς δὲ καὶ τὸ κοινὸν τὸ ἀποδεδεγμένον ἀνεξελέγκτως καὶ μετὰ τυφλῆς πίστεως τὰς ἀμερολήπτους κρίσεις τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», ἀφηγοῦμενος τὴν ἱστορίαν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐν ὀλίγοις.

Ὁ παρὰ τῷ Τελωνεῖῳ Σύρου διατελὼν ἐπιθεωρητὴς, ἀνθρωπος ἐλάσσονα τοῦ κοινῶς νοῦς κεκτημένος, λαβὼν δὲ τὴν ὑψηλὴν οἰκονομικὴν ταύτην θέσιν, χάρις εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις, ἃς παρέσχεν ἐν Τριφυλίᾳ εἰς τὸν κ. Σωτηρόπουλον, κατέχων δὲ ταύτην καὶ ἐπὶ τῆς νῦν κυβερνήσεως, χάρις εἰς τὰς συστάσεις ἐνὸς ἐκ Μεσσήνης βουλευτοῦ, διαταχθεὶς παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνοδρίου νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ ταμεῖον τοῦ Τελωνεῖου, προσῆλθε τὴν π. Κυριακὴν εἰς τὸ Τελωνεῖον καὶ λαβὼν ἐπὶ δύο φακέλλων, καὶ τοῦτο ἃς σημειωθῇ καλῶς, σημειώσεις τινὰς περὶ τῶν βεβαιωθείσων εἰσπραξέων καὶ τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ Χρηματοκιβωτίῳ τοῦ Τελωνεῖου μετρητῶν, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κ. Τελώνην, ὅτι πρόκειται περὶ ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ταμείου, ἵνα οὗτος διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν λογισμῶν πάντα τὰ δικαιολογητικὰ, ἀντίτιμα κλπ. προσάγῃ, χωρὶς νὰ συντάξῃ τὸ κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνεῖων καὶ κατὰ τὸν Νόμον περὶ Δημ. Λογιστικῆς, προσῆκον πρωτόκολλον, ἵνα αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπόλογος διὰ τῆς ὑπο-

γραφής του βεβαιώσει το έλλειμμα, και τας σημειώσεις ταύτας παραβάλων μετά Μεντόρων τινων, πρόβη εις καταγγελίαν έλλειματος προς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπερ πειθόμενον εις τὴν καταγγελίαν ταύτην, διέταξε νὰ δοθῇ μήνυσις εις τὴν εισαγγελίαν, ἵνα προληφθῇ ἡ φυγὴ τοῦ ὑπολόγου.

Ἡ μήνυσις ἐδόθη, ἡ ἀνάκρισις πρόβη εις τὸ καθῆκόν της, ὡς ἀποτέλεσμα δ' ἔσχεν, ὅτι οὐδὲν ἔλλειμα ὑπῆρχεν, ὅτι οὐδεμίαν ἀφορμὴν πρὸς καταγγελίαν ὑπῆρχε, φυσικὸν δ' ἐπήγαγε συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἀνοησία καὶ ἡ ἐπιπολαιότης τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἡ μοχθηρία αὐτοῦ ἐπέφερον τὴν ἠθικὴν δολοφονίαν τοῦ Τελώνου.

Ἐνταῦθα περατοῦται ἡ ἐνέργεια ἡ δικαστικὴ καὶ ἀρχεται ἡ δικηκετικὴ ἐνέργεια, ἡ ἐνέργεια τῆς κυβερνήσεως, ἥτις κέκληται νὰ μεριμνᾷ περὶ τῶν προσόντων τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις κέκληται νὰ ἀμοιβῇ καὶ νὰ τιμωρῇ.

Τί θὰ πράξῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ κυβερνήσις; Ἐξωδίκως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Τελώνης ἀπολύεται, ἡ ἀπελύθη, χωρὶς νὰ ἐξετασθῇ προσηκόντως ἡ ὑπόθεσις, χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ ἀπολογία τοῦ καταγγεληθέντος.

Εἶνε δίκαιον νὰ δικάζηται τις καὶ νὰ καταδικάζηται, χωρὶς νὰ ἀπολογηθῇ, χωρὶς νὰ ἀκουσθῶσι τὰ δικαιολογήματα, ἅπερ πρὸς υπεράσπισίν του θὰ προβάλλῃ; εἶνε κυβερνήσεως διαγωγή αὕτη, εἶνε ἔργον δικαιοσύνης τοῦτο;

Εἶνε δίκαιον ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ ἐπιπόλαιος ἐνέργεια, ὡς ἀποδεικνύουσιν αὐτὴν τὰ γεγονότα, νὰ καταστρέψῃ ὑπάλληλον, ὅστις ἐπὶ ὕβριτι τιμῶσι καὶ μετὰ πάσης τῆς συνειδήσεως ἐξεπλήρωσε τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον;

Εἶνε δίκαιον νὰ πέσῃ εις συντρίμματα ὑπόληψις κτηθεῖσα δι' ἀτρύτων κόπων καὶ μόχθων, χάριν τῆς κοφύτης ἐνὸς ἀναξίως κατέχοντος δημοσίαν θέσιν, καὶ τῆς μοχθηρίας ἐνὸς, ὅστις, ἐπειδὴ ὁ γαμβρὸς του ἐδιάσθη νὰ πληρώσῃ τὰ εἰς τὸ Τελωνεῖον ὀφειλόμενα χρήματα, ἔπνευ μένεα ἐναντίον τοῦ Τελώνου;

Διατί δὲν καλεῖ εἰς ἐξέτασιν καὶ καταγγελία καὶ ὑπόλογον, πρὸς δὲ καὶ πάντα λαβόντα μέρος εἰς τὴν ἐξέλεξιν τοῦ ταμείου, ἵνα προσηκόντως βεβαιωθῶσι τὰ γεγονότα καὶ τὸ προῆκον ἐκάστω ἀποδώσῃ, ἀλλὰ καταδικάζει ὑπάλληλον, ὅστις διὰ τῆς ἰκανότητος καὶ τιμιότητος του, ἄνευ μέσων καὶ προστασιῶν ἀνῆλθε τὴν ὑψηλὴν τοῦ Τελώνου βαθμίδα, ἐπὶ τῇ ἀνοήτῳ καταγγελίᾳ ἐνὸς προχθεσίου ἐν Τριφυλίᾳ κομματάρχου, ἡδὴ δ' ἐλέω Σωτηροπούλου οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ κατ' ὄνομα, πράγματι δὲ οὐδ' ὑπογραμματοῦς θέσιν ἰκανοῦ νὰ καθέξῃ;

Ἐγειρον, φίλτατα «Μὴ Χάνεσαι» τὴν σθεναρὰν φωνὴν σου, ὑποστήριξον τὴν ἀθωότητα, πάταξον τὴν κοφύτητα, τὴν ἠλιθιότητα, τὴν μοχθηρίαν, ἀκολουθοῦν τὴν ὁδὸν, ἣν μέχρι τοῦδε ἀκολουθεῖς, ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι οὐδέποτε ὑπὲρ δικαιοτέρας ὑποθέσεως ἤγειρας τὴν φωνήν, ὅτι οὐδέποτε εἰς πρόσωπον μεγαλειτέρων δικαιοσύνην ἀπέδωκας.

Πλεῖονα προσεχώ.

Ἄπτιλας

ΠΡΟΤΡΟΠΗ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»,

Μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς ἀνέγνων τὰ χθὲς ἐν τῷ φιλάτῳ «Μὴ Χάνεσαι» ἀγγελθέντα περὶ τοῦ ἄρτι ἐξ Ἑλβετίας ἀφικομένου νέου ἱατροῦ, Μακεδόνης λίαν προσφιλοῦς, κ. Γ. Οἰκονομίδου. Ἄλλ' ἔλυπῆθην καιρίως, μαθὼν ὅτι ὁ νέος Ἀσκληπιάδης, ὁ τοσοῦτον εὐδοκίμως ἡ περιανώς ἀποπερατώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, τὰς τε θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς, καὶ ἐν Βασιλείᾳ καὶ ἐν Δρέσδῃ, προτίθεται νῦν νὰ ἐγκαταστῇ ἐν Θεσσαλονίᾳ, ἐπανακάμπτων εἰς τὴν φιλάτῃν, εἰς τὴν ἀρρενωπὴν Μακεδοῖαν, μετὰ ἐξκετῆ ἐξ αὐτῆς ἀπουσίαν. Ὁ κ. Γ. Οἰκονομίδης ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ ἐν Σέρ-

ρας ὁ νεαρὸς μακρήσιος θὰ ἔχῃ μίαν ἡμέραν τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας σας, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως ἀνήκοντος αὐτοδικαίως εἰς τὸν υἱὸν σας Ραούλ. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦναι ἀνεκτίμητος θησαυρὸς διὰ τὸν Ἰωάννην τὸ ὅτι θὰ ἔχῃ σύντροφον τοῦ βίου του τὴν ἀξίεραστον ταύτην νεάνιδα, εἰς ἣν ἡ μήτηρ αὐτῆς ἔδωκε πάσας τὰς ἀρετὰς της;

Ἡ κυρία Δεσιμαίξ ἤρυσθη. — Οἶμοι! ἀνεστῆναξεν, ἐν κακούργημα χωρίζει τὴν θυγατέρα μου ἀπὸ τοῦ ἐξαδέλφου της; τὸ συνοικέσιον τοῦτο εἶναι ἀδύνατον!

— Μάλιστα, ὑπέλαβεν ὁ κ. Λαγγάρδ, ἐν κακούργημα τοὺς ἐχώριζεν, ἀλλ' ὁ ἔρωσ τὸς ἐπλησίασε· τὰ παιδιὰ δὲν εὐθύνονται καὶ δὲν δύνανται νὰ φέρωσι τὴν κατάραν, ἥτις ἐπιβαρύνει τὸν πατέρα. Ὁ Ἰωάννης λατρεύει τὴν ἐξαδέλφην του καὶ ἡ Ἐριέττη ἀγαπᾷ ἐκείνον, ὅστις διὰ τοῦ ἔρωτος, τὸν ὅποιον τῇ ἐνέπνευσεν, ἐγένετο ἀνὴρ πεπολιτισμένος.

Ἡμέραν μιν ὁ Θεὸς δεῖξας τὸ τόξον του εἶπε· τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τῆς εἰρήνης μου μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἔρωσ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Ἐριέττης εἶναι σημεῖον εἰρήνης. Ὅχι μόνον ὁ γάμος τοῦ θύματος μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐνόγου εἶναι δυνατὸς, κυρία βαρόνη, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀναγκαῖος, ἀναγκαῖος διότι ἀγαπῶνται καὶ διότι ὁ χωρισμὸς τῶν θά ἦτο πρᾶγμα μισητὸν, εἶναι ἀναγκαῖος διότι θὰ ἦναι ταυτοχρόνως ἐπανόρθωσις διὰ τὸ θῆμα καὶ ἀποκατάστασις τοῦ ἐνόγου εἰς τὴν προτέραν θέσιν αὐτοῦ. Ὁ Ἰωάν-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἴδ. ἀριθ. 523)

— Ἄλλ' ἡ περιουσία αὕτη, ἀνέκραξε, τὴν ὁποίαν ἐφύλαττον διὰ τὰ τέκνα μου, δὲν μοι ἀνήκει πλέον!

— Τί ἐννοεῖτε, κυρία βαρόνη;

— Ἐννοῶ, κύριε, ὅτι ὅλη ἡ περιουσία μου ἀνήκει εἰς τὸν κ. Σαμαράνδ· τὸ καθῆκον τῶν τέκνων μου καὶ τὸ ἰδικόν μου — ἡ τιμὴ μας ἀπαιτεῖ τοῦτο — εἶναι ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἀτυχῆς Λουκίας ὅ,τι ὁ βαρόνος Δεσιμαίξ ἐκλεψεν ἀπ' αὐτήν;

— Ὅρθως, κυρία βαρόνη, καὶ ἐπιδοκιμάζω τὸ αἰσθημά σας αὐτό. Ἀλλ' ἐξηκολούθησε μειδιῶν, μεθ' ὅσα εὐρησεσθήθητε νὰ πράξητε ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς Λυκογιάννη, ὁ μακρήσιος Ἰωάννης; Σαμαράνδ δὲν θὰ φανῇ ἀπαιτητικὸς. Ἀλλως, τίς οἶδεν ἐὰν δὲν διετηρήθη που περιουσία τις δι' αὐτόν;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ τοῦ γάμου μετὰ τῆς θυγατρὸς

σαι Διδασκαλεῖου, ἐκδηλώσας δὲ ἰδιόχουσαν πρὸς τὴν ἰατρικὴν κλίσιν καὶ δεξιότητα ἀπεστάλη εἰς Ἑλβετίαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ εἰρημένου Διδασκαλεῖου κ. Δημ. Μαρούλη· τὸ καλὸν τοῦτο τῆς Μακεδονίας τέκνον καὶ ἐνταῦθα ὄν καὶ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ διατρίβων ἀείποτε διεκρίθη ἐπὶ ἀκραιφνεῖ πρὸς τὴν ἡμετ. πατρίδα φίλτρω. Ἡδὴ δὲ καλεῖ καὶ ἀναμένει τὸν κ. Οἰκονομίδην οὐχὶ τοσοῦτον ἡ Θεσσαλονίκη, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ τῶν Σερρῶν πόλις καὶ ἡ γλυκυτάτη περιχώρος αὐτῆς, ἔχουσα σήμερον εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε, ἀνάγκην πολλῶν καὶ πολυειδῶν βοαγιόνων· ἐκεῖ λοιπὸν ἀπελθε, φίλτατε Οἰκονομίδη, ἐκεῖ περιποιήθητι ὅση σοὶ δύναμις, τὸ τὴν πρώτην μόρφωσιν παρασχόν σοι πολὺτλημον Διδασκαλεῖον, τὸ τοσοῦτον ἀνάνδρως καὶ ἀδίκως καταπολεσθέν, ἐξάσκησον ἐκεῖ τὸ φιλόνηρόν σου ἐπάγγελμα, τὸ ὅποιον, ὡς μαρτυροῦσι τὰ διπλώματά σου, τοσοῦτον καλῶς ἐξέμαθες. Καὶ θὰ σε ἀνταμείψῃ ἡ μοῖρα ἐκείνη ὑπὲρ τὰς προσδοκίας σου. Ἡ πατρίς ἡμῶν δὲν εἶνε ἀδικος, εἶνε γενναία, καλῶς ἱκανοποιούσα τοὺς καλοὺς ἐργάτας.

Ἰγνεύμων

ΛΡΕΟΠΩΛΕΙΑ ΤΡΙΓΓΕΤΑ

Ὁ κ. διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας θορυβᾷ καὶ χαλᾷ τὸν κόσμον, διὰ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως πρὸς ἀποσοθῆσιν τοῦ ἐπαπειλοῦντος ἡμᾶς κινδύνου τῆς εισβολῆς τῆς χολέρας, ἵνα ἂν τυχὸν μᾶς ἐπισκερθῇ μὴ εὖρη τὴν ἀπαιτουμένην περιποίησιν καὶ ἀναχωρήσῃ πάλιν ὅθεν ἦλθεν. Ἐπάνω ὅμως εἰς τὰς φροντίδας ταύτας καὶ εἰς τὰ αὐστηρὰ προφυλακτικὰ μέτρα, ἅτινα λαμβάνει, παραβλέπει πράγματα, ἅτινα, καὶ τυφλὸς ἤθελε παρατηρήσει. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἐξῆς: Ἐμπροσθεν τῶν κροσπολεῖων Τριγγέτα τῆς Νεαπόλεως οἱ ἐπιτετραμμένοι διὰ τὸ κατὰβεργμα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως

νης Σαμαράνδ ἔχων τὸ μέλλον πρὸ αὐτοῦ ἐλευθερον δὲν θὰ σκερθῇ περὶ τοῦ παρελθόντος. Οὐδὲν πρέπει νὰ μάθῃ καὶ δὲν θὰ μάθῃ. Ἀφ' ὧμεν τὸ αἶσχος ἐκεῖ ὅπου σήπεται καὶ ἄς προφυλάττωμεν ἀγρύπνως ἀπ' αὐτοῦ τοὺς ἀθώους!

Ἀν' ἀπέχει πολὺ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Λυκογιάννης θὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του, τότε δὲ, κυρία βαρόνη, θὰ ζητήσω ἀπὸ σας ἐπισήμως διὰ τὸν Ἰωάννην Σαμαράνδ τὴν χεῖρα τῆς δεσποινίδος Δεσιμαίξ.

Θέλετε ἐπιμόνως τὸ συνοικέσιον τοῦτο, κύριε;

— Ὡ! ἐγὼ δὲν θέλω τίποτε ἢ τὴν εὐτυχίαν ἐκείνων, τῶν ὁποίων εἶμι προστάτης. Ἐὰν ὁ Ἰωάννης Σαμαράνδ καὶ ἡ θυγάτηρ σας δὲν ἠγαπῶντο, δὲν θὰ ὀμίλουσιν εἰς ὑμᾶς τοιοῦτοτρόπως.

— Ὡς πάντοτε, κύριε, ὑποκλίνομαι μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τῆς θελήσεώς σας.

Διότι εἶσθε μήτηρ καὶ συναισθάνεσθε ὅτι ἐκεῖ ἐγκραται ἡ εὐτυχία τῆς θυγατρὸς σας.

Ἡ βαρόνη ἀνεστῆναξεν. Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐξακολούθησε.

— Μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Λυκογιάννης, ἀφ' οὗ καταδείξῃ τὰ δικαιώματά του, θ' ἀναγνωρισθῇ ὅτι εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ μακαρίτου μακρήσιου Σαμαράνδ, ἀφ' ὧμεν αὐτὸν νὰ διατελῇ εἰς ἀγνοίαν· τήρησατε, κυρία, τὸ μυστικόν, ὅπερ σας ἐνεπιστεύθη· ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίξ δὲν πρέπει νὰ ἤξερῃ ἀκόμη ὅτι ὑπάρχει συγγενικὸς δεσμὸς μετὰξὺ αὐτῆς καὶ ἐκείνου, τὸν ὅποιον ἀγαπᾷ.

ἔχουσι σχηματίζεσθαι ὡς οἱ καλλίτεροι μηχανικοὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως πάντων τῶν οἰκούντων λίμνην ὁμοίαν τῆς Κωπαίδος ἐμποδίζοντες τὴν ροὴν τῶν ὕδατων (ἐπειδὴ δυστυχῶς ἡ ὁδὸς αὕτη στερεῖται ὑπονόμου) δι' ἄρκετὰ ὑψηλοῦ φραγμοῦ ὅπως πληρώσωσι τὰ ἀενάως ἐρχόμενα βαρέλια ἐν τοῖς κάρροις, καὶ καταβρέξωσι τὰς ὁδοὺς. Οἱ καλοὶ λοιπὸν οὔτοι κἀγαθοὶ ἐργάται ἀρχονται τῆς ἐργασίας τῶν ἀπὸ τῆς τρίτης πρωΐνης ὥρας, καὶ παύονται τὴν ὀγδόην ἑσπερινήν, ἔστιν ὅτε δὲ ἀκούονται οἱ τενεκέδες· τοῦ πετρελαίου τῶν, δι' ὧν πληροῦσι τὰ βαρέλια καὶ περὶ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, καταδικάζοντες οὕτω τὴν συνοικίαν ὀλοκλήρον εἰς ἀένανον ἀνησυχίαν θορασεῖς καὶ θορυβώδεις εἰς πᾶσαν τυχὸν γινομένην αὐτοῖς παρατήρησιν.

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον πάντων, ὅπως προτίπομεν εἶναι οὐχὶ ἡ ἀνησυχία, ἀλλ' ἡ βρώμα καὶ ἡ δυσωδία, ἅτινα ἀναπέμπει ὁ σχηματιζόμενος ἐκεῖ βόρβορος, ὅθεν δὲν δύναται τις νὰ διέλθῃ ἂν δὲν φράξῃ τὴν ρινὰ του, ἀπειλοῦντα συγχρόνως καὶ τὴν ὑγίειαν τῆς συνοικίας, ἂν οὐχὶ διὰ τῆς ἀσιατικῆς χολέρας, δι' ἄλλης ὁμοίας φύσεως μισματικῆς νόσου. Ἄθεε λοιπὸν τὴν καλωσύνην κύριε διευθυντά, καὶ ἀπάλλαξον τὴν συνοικίαν ἐκ τοῦ μαρτυρίου τούτου, καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι οἱ ἄνθρωποι θέλουσι σοὺ στήσει ἀνδριάντα, διότι εἶναι καταγανακτῆσμένοι οἱ πάντες, ὡς καταστάτης τοῦ κακοῦ ἀνυποπόρου πλέον.

Οἱ περίοικοι.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΘΕΙΣΟΛΤΑΣ ΤΗΣ ΓΟΥΡΤΥΝΙΑΣ

Ι

Ἀνέμενον νὰ παρέλθῃ ἐντελῶς ὁ σάλος τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ὅπως μὴ παρεξηγηθῶ καὶ κατὰ διάνοιαν ἔστω, ὅτι τὸ κάμνω πρὸς ἐπιπρασμόν καὶ κατόπιν— ὅπερ πράττω

— Ὅθ' ἀπομνημονεύω πρὸς τὰς ὀδηγίας σας. Λοιπὸν κύριε, δυνάμεθα ἐγὼ καὶ ἡ θυγάτηρ μου ν' ἀναχωρήσωμεν αὐριο;

— Σὰς ἀφίνω ἐλευθεροῦς.

— Μοὶ προσεγγίκατε προστασίαν τινα, τὴν ὁποίαν ἀποδέχομαι· ἐὰν ἐλάβανον τὴν ἀνάγκην σας, ποῦ πρέπει νὰ σὰς γράψω.

— Εἰς Παρισίους, διότι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὁ Ἰωάννης καὶ ἐγὼ δὲν θὰ εἴμεθα πλέον εἰς Ἐπινάλ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν σύζυγόν σας, ὅστις ἀφίκετο εἰς Βακούρ, σὰς λέγω ὅτι συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ θαλαμηπόλου του, ὅστις καλεῖται Φρειδερίκος. Μὴ δυσπιστῆτε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον καὶ θεωρητέ τον φίλον. Ὁ Φρειδερίκος εἶναι ἀνθρωπὸς μου πρὸς τὸν ὅποιον ἔχω πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν ὅποιον ἐτοποθέτησα πλησίον τοῦ βαρόνου Δεσιμαίξ δι' ὃν λόγον μαντεύεσθε.

— Ἐρωτίσθην, ἀπήντησε μειδιῶσα Ολιβερώς. Ἀλλὰ δὲν μοὶ ὀμιλήσατε περὶ τῶν τελευταίων ἐρευνηθῶν σας περὶ τῆς ἀτυχῆς Λαυκίας· μαντεύω τὸ αἶτιον τῆς σιωπῆς σας πάντοτε τίποτε;

Τὸ μέτωπον τοῦ κ. Λαγγάρδ ἐπεσκιάσθη, ἡ δὲ φυσιογνωμία του ἠλλάξεν ἐκθρασιν.

— Πάντοτε τίποτε! ἀπήντησε Ολιβερώς.

— Φεῦ! ἀνεστῆναξεν ἡ βαρόνη.

— Καὶ ἐν τούτοις ἐλπίζω πάντοτε!

— Μάλιστα! μάλιστα, κύριε, ἐλπίζομεν!

σήμερον—νά ἐκφράσω τὴν ἀπορίαν μου, διὰ τὴν τελευταίαν περιέργον ἀπόφασιν τοῦ τῶς δημοτικοῦ συμβουλίου Θεσσαίας, ὅπως ἀναρτηθῶσι, λόγῳ τῆς συστάσεως γυμνασίου ἐν Δημητσάνῃ, ἐντὸς τῆς αἰθούσης αὐτοῦ, καὶ παρά ταῖς τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Βου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Παλκίων Πατρῶν Γερμανοῦ, αἱ εἰκόνες τῶν δύο ἀρμοδίων ὑπουργῶν, τῶν προκαλεσάντων τὸ διάταγμα τῆς συστάσεως τοῦ σχολείου.

Ἐάν τοιοῦτόν τι ἀλλόκοτον ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, ἐν αἷς τὸ πᾶν ἐγελοτοποίηθη σήμερον καὶ στέφανοι καὶ κηδεῖαι καὶ ἐπιτάφιοι καὶ βράβεια καὶ μεγαλόσταυροι καὶ ἀναρτήσεις εἰκόνων καὶ ἀνδριάντες—ἐν αἷς καὶ ὁ Μπουρδούσης εἰκονογραφεῖται, στεφανοῦται, καλεῖται νέος Διογένης καὶ ἀπαθανατίζεται—ἐν αἷς ἐξέλπιεν ὁ ὑγιῆς νοῦς καὶ ἀδδρητικά αἴφνης πράξεις χαρακτηρίζονται ὡς ἀπόροια μεγαλοφυίας, τὸ τοιοῦτον ἀλλόκοτον δὲν ἤθελεν ἴσως κάμῃ ἐντύπωσιν, ἢ ἤθελε παραδοθῆ εἰς τὴν ἀδιαφορίαν· ἀλλ' αὐτόσε; ἀλλ' εἰς σὰς τοὺς ἐξύπνους ἀνά περτοῦν ἢ κωλογωγαῖς γὰρ φανάρια ;»

II

Πῶς ἀπεπλανήθητε εἰς τοιοῦτον βαθμόν! Πῶς ἐπράξατε τηλικαύτην ἀνοησίαν!

Δὲν δύνανται τις νὰ ὑποθέσῃ ἕτερον, εἰμὴ ὅτι, φαίνεται, οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι κκ. δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐλησμόνησαν, ὅτι ἡ Δημητσάνα—εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐτόλμησε νὰ εἰσέλθῃ ὁ Ἰμβραήμης, φοβηθεὶς ὁμοίαν τύχην τοῦ Δράμαλη—ἐκτὸς ὅτι χαίρει πλεῖστα ὅσα δικαιώματα ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, διότι διὰ τῶν πυριτουργείων τῆς συνετήρσεως κυρίως τὴν ἐπαναστάσιν τοῦ 1821, ἡ ἠρωϊκὴ, λέγω, Δημητσάνα εἶχε ἀνώτερον σχολεῖον καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀκόμη, ἐπεὶ δὲ σπανίαν βιβλιοθήκην, χρησιμεύσαν εἰς κατασκευὴν φρασεκιῶν κατὰ τὴν ρηθείσαν ἐπαναστάσιν.

Ἐλησμόνησαν, ἐπαναλαμβάνω, οἱ κκ. δημοτικοὶ σύμβου-

λοι τὴν πρόσφατον ἱστορίαν τῆς λεοντοκαρδίου πόλεως καὶ ἐν τῇ ἀσυγχωρήτῳ λήθῃ τῶν ἐπίστευσαν ἐκτακτόν τι τὴν παρά τῆς Κυβερνήσεως σύστασιν καὶ ἐκεῖ ἐνὸς γυμνασίου, σύστασιν, ὀφειλομένην μᾶλλον εἰς τὰς δραστηρίους ἐνεργείας βουλευτοῦ τινος τῆς ἐπαρχίας—καὶ προσέβησαν εἰς ἐνέργειαν τοσοῦτω τερατοτόκον, ὅσῳ καὶ ἀναξίαν αὐτῶν, ἐνῶ τὸ πολὺ πολὺ, ὅπερ ἐπρεπε νὰ γείνη, ἦτο ν' ἀποστείλῃ ὁ αὐτόσε δῆμαρχος συγχαρητήριον πρὸς τοὺς δύο ὑπουργοὺς, πρᾶξαντας ἐν καθήκον, ἢ ἔστω καὶ εὐχαριστήριον—ὅπως καλῶς ἐπραξάν διὰ τὸν ἐνεργήσαντα βουλευτήν—διότι τέλος πάντων εὐρέθησαν ἄνθρωποι, οἵτινες ἤγειραν νὰ ἀναγνωρίζουν τὰς θυσίας τῆς Γορτυνίας, ὅπερ ἡμέλεισαν συνεπαρχιωταί, ἐλθόντες, πολλάκις ὑπουργοὶ· οὐδέποτε ὅμως νὰ προσώσιν οἱ δημοτικοὶ ἀρχόντες Θεσσαίας εἰς πράξιν, ἐξ ἐκείνων, αἰτινες, μὴ ἐξυγούμεναι ὡς δεῖ, δύνανται καὶ νὰ παρεξηγηθῶσι.

III

Καὶ ἀληθῶς ἐάν ἡ τοιαύτη ἐκδηλωτικὴ πράξις ἐγένετο τοῦλάχιστον μετὰ τὴν ἐντὸς ὀλίγου πτώσιν τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου—ὅτε τὰ μέλη του κατὰ τὸ ἔθιμον θὰ θρηνώσι διὰ τὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος, ὅπως θρηνώσιν οἱ καθολοῦντες σήμερον τὴν ἐξουσίαν ἀντιθετοῖ τῶν ὑπουργοῦθῃραι—θὰ ἡδύνατό τις νὰ σκερθῇ, ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Θεσσαίας, μὴ ἰδὼν ποτε γενικόν τι καλὸν εἰς τὴν Γορτυνίαν, ἀν καὶ ἦλθον πολλάκις συνεπαρχιωταί ὡς ὑπουργοὶ, ἐνῶ ἡ Κυπαρισσία, τὸ Μεσολόγγιον καὶ ὅσαι ἄλλαι ἐπαρχίαι πύτύχθησαν ν' ἀποκτήσωσι τέκνα τῶν ὑπουργῶν ἀνοουσι—τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, λέγω, ἠθέλησεν, ἐν τῇ ὑπερηφανείᾳ του, ἐν τῇ ὑψίστῃ εὐγενείᾳ του καὶ ὅπως διδάξῃ τοὺς ἀμελεῖς, νὰ ἀνταποδώσῃ μὴ μὴδὲ τὴν χάριν καὶ νὰ δεῖξῃ, ὅτι δὲν λητμονεῖ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς προθύμους ὑπουργοὺς καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τῶν ἀκόμη.

Ἄλλ' ἦδη εἶμαι βέβαιος, ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι κρεμασθέντες

ὀλίγον ὠρᾷ ἐν τούτοις καὶ ἔχουσα τὴν αὐτὴν τῆς θλίψεως ἀπόχρωσιν ἐπὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς.

—Τέκνον μου, εἶπεν ἡ μήτηρ, πρὸ ὀλίγου συνδιελέχθη μετὰ τοῦ κ. Λαγγάρδ' ἔκρινε τέλος ὅτι ἡ παρουσία μας ἐνταῦθα δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαία· ἡ ἐλευθερία μᾶς ἀποδίδεται θ' ἀναχωρησώμεν ἐκ τοῦ Ἐπιπέδου ἀβρίου ἵνα ἐπιστρέψωμεν εἰς Βωκοῦρ.

Ἡ νεῦνις ἐφοικίασεν, ἡ ὠχρότης αὐτῆς πύξθη, τὸ στήθος τῆς ἐξωγκώθη, ὡσεὶ ἐμελλε νὰ ἐκβάλῃ λυγμούς καὶ κατεδίβασε τὴν κεφαλὴν, ἵνα μὴ ἀφήσῃ νὰ φανῶσι τὰ ἐκ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ῥέοντα δάκρυα.

—Πόσον τὸν ἀγαπᾷ! εἶπε καθ' ἑαυτὴν ἡ βερόνη. Καὶ ἐξακολούθησεν μεγαλοφώνως.

—Ὡς σοὶ προείπον, εἶπεν, Ἐρριέττη, ὁ κ. Δεσιμαῖζ εἶναι ἐν Βωκοῦρ, ὅπου μᾶς ἀναμένει. Μέλλεις νὰ ἐπανίδῃς τὸν πατέρα σου. Ἐπανερχόμενος πρὸς ἡμᾶς πράττει τοῦτο ἐπειδὴ αἰσθάνεται τὴν λύπην ὅτι ἐπὶ μακρὸν ἐλησμόνησε τὴν θυγατέρα του. Ὡς τῷ ἐπιδείξῃς τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν θυγάτηρ τρυφερὰ ὀφείλει εἰς τὸν πατέρα τῆς. Οἶαδὴ ποτε καὶ ἂν ὑπῆρξαν τὰ πρὸς ἐμὲ ἀδικήματά του, δὲν ὀφείλεις σὺ ν' ἀναλάβῃς νὰ ὑπερασπίσῃς τὴν μητέρα σου. Γνωρίζεις ὅτι πολὺ ὑπέφερα καὶ πολὺ ἐκλαύσα, ἰδοὺ τὸ πᾶν. Μὴ γνωρίζουσα τὸν αἴτιον, τὸ ὅποιον μὲ ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τοῦ κ. Δεσιμαῖζ, δὲν δικαιούσαι νὰ κρίνης τὰς πράξεις του. Λοιπὸν, τέκνον μου, πρέπει νὰ θεωρῆς αὐτὸν ὡς ἔ-

—Ὁ Θεὸς μοὶ ἐβοήθησε ν' ἀνέυρω τὸ τέκνον, θὰ μοὶ βοηθήσῃ ν' ἀνέυρω καὶ τὴν μητέρα.

—Ἡ δὲ θυγάτηρ τῶν δύο ἄλλων θυμάτων, ἡ δυστυχῆς Ἰωάννα ;

—Ὅσον ἀφορᾷ ταύτην ὑπάρχει λάμψις τις ἐλπίδος. Ἄλλ' οὐδὲν δύναμαι νὰ εἶπω ἀκόμη. Προσεχώρῃς θὰ λάβῃς χώραν ἐν Μαρτίλ γεγονός; τι περὶ οὗ θ' ἀκούσῃτε νὰ γίνηται λόγος· τότε θὰ πληροφορηθῆτε, τότε θὰ μάθητε ἐάν ἡ θυγάτηρ τοῦ Καρόλου Σεβρὺ καὶ τῆς Ζελιμαῖς ἀπεδόθη εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἠγάπων αὐτὴν ἢ ἐάν ὀριστικῶς κατεδικάσθη.

Ἡ κυρία βερόνη ἔχει τι νὰ μοὶ εἴπῃ ;

- Δὲν βλέπω. . .
- Καὶ ζήτησῃ ἀπ' ἐμοῦ ;
- Οὐχὶ κύριε.
- Τότε, κυρία, μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ σὰς ἀποχαιρετίσω ;
- Δὲν θὰ σὰς ἐπανιδῶ τὴν ἐσπέραν ;

— Ἄγνοῶ· μέλλετε νὰ ἐπασχοληθῆτε εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν κιβωτίων. . . Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ σὰς ἐπανιδῶ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς σας.

Ὁ κ. Λαγγάρδ' ἠπάσθη τὴν χεῖρα τῆς βερόνης καὶ ἐξῆλθε τοῦ θαλάμου.

Ἡ κυρία Δεσιμαῖζ ἀνοίξασα θύραν τινα προσεκάλεσε τὴν θυγατέρα τῆς.

Ἡ Ἐρριέττη ἐνεφανίσθη ἀκτινοβολοῦσα ἐξ ὠραϊότητος,

εἰκονικῶς ὑπουργοὶ συνομολογοῦν, διότι τοὺς πιστεύω μὲ νόον, ὅτι μετὰ τὴν πτώσιν τῶν δὲν θὰ τοὺς ἐνθυμῆται ἐν Γορτυνίᾳ καὶ παντοῦ, ἐκτὸς τῶν μελλόντων νὰ παυθῶσι τότε ὑπαλλήλων, τῶν συγγενῶν καὶ ὀλίγων ἀτομικῶν φίλων τῶν οὐδεὶς ἄλλος καὶ ἐννοοῦν συγγρόνας, διότι δὲν ἀπαιτεῖται πολὺ πνεῦμα, ὅτι διὰ τῆς ἀναρτήσεως τῶν εἰκόνων τῶν, ὡς πράττουν εἰς διαπρέψαντας ἄνδρας—καὶ μάλιστα παραπλεύρως τοῦ Γρηγορίου Βου καὶ τοῦ Γερμανοῦ, μᾶλλον ἐνεπαύθησαν, ἀν καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιόν σας τὸ ἔκαμῃ καλῇ τῇ πίστει, διότι ἐκινήθη τὸ μείδιμα, ὅπως δι' ὅλα τὰ ὑπερβολικά.

Καὶ ἐν τῇ ὀρθῇ ταύτῃ σκέψει τῶν βεβαιοῦν θὰ ἐστενοχωρήθησαν διὰ τὴν ταπεινὴν ταύτην ἐνέργειαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἥτις ὡς ὑπερβολικὴ ἐπέσεν εἰς τὴν γενικὴν χλεύην καὶ ἐπεδάρυνεν, οὐχὶ τοὺς δύο ὑπουργοὺς, οἵτινες ὅπως δὴ ποτε, ἀφοῦ ἡμέλεισαν τὴν Γορτυνίαν πάντες οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι, ἐδειξαν μίαν καλὴν διάθεσιν, ἀλλὰ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Θεσσαίας, ὅπερ ἐκ μὴ ἐμδριθῶς σκέψεως, ἐψήφισε μίαν χονδρὴν ἀκρισίαν, ἀποπλανηθὲν, ὅτι πράττει μεγαλοφυῶν, καὶ ἐδυσφήμησε καὶ ἑαυτὸ καὶ τοὺς συνδημότας του.

IV

Διὰ τοῦτο ἀποτεινόμεν ὑμῖν καὶ δι' ὑμῶν εἰς ὅλους γενικῶς τοὺς πολίτας τῆς πατρίδος μας, μὴ καὶ συμβῆ τοῦ λοιποῦ ὁμοειδῆς ἢ παραπλήσιον ἄστοπον—καθ' ὅσον εἰσῆχθη τελευταῖον εἰς τὸν τόπον ἡ ψῆφος τῶν τερατουργημάτων—τὴν ἀκόλουθον περιεκτικωτάτην συμβουλήν :

Ἄμα δημοτικὸν ἢ ἐπαρχικὸν συμβούλιον ἢ καὶ Βουλὴ ψηφίσῃ ἀπόφασιν ὁμολογουμένως ἀκαταλόγιστον, ὁ λαὸς τοῦ δήμου, τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ κράτους, ἐν τῇ συναίσθησει τῆς ἀξιοπροσεκτικῆς του, ὀφείλει ἐν πρώτῃ εὐκαρίᾳ νὰ ἐκφρασθῇ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ κατὰ τῆς πράξεως—ὡς ἐπραξάν οἱ Γάλλοι κρημνίσαντες κατὰ τὸ 1871 τὸν ἀνδριάντα

χοντα δικαίωμα ἐπὶ τῆς τρυφερότητός σου, τῆς εὐπειθείας καὶ τοῦ σεβασμοῦ σου.

— Ἄν καὶ ἔμεινε διαρκῶς μακρὰν ἡμῶν, ἀπίντησεν ἡ Ἐρριέττη, ἐγὼ ὅμως πάντοτε ἠγάπησα τὸν πατέρα μου.

Καὶ μὴ δυνηθεῖσα νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυα ἔρρηθη τεταραγμένη εἰς τὸν λαιμὸν τῆς μητρὸς αὐτῆς.

Η'.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ὁ Λυκογιάννης ἦτο ἀκόμη μετὰ τοῦ διδασκάλου τῆς ὀπλασκίας, ὅτε ὁ καθηγητὴς αὐτοῦ ἐλθὼν τῷ ἀνήγγειλε τὴν ἀφιξίν τοῦ εὐεργέτου του.

Ἄμεσως ρίψας τὴν σπάθην του καὶ μὲ ἀκτινοβολοῦντας ἐκ χαρᾶς ὀφθαλμοὺς ἀνέκραξε :

— Ποῦ εἶναι ;

— Συνομίλει τὴν στιγμὴν ταύτην μετὰ τῆς κυρίας Σανδράς· ἔχετε λοιπὸν τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν, ἵνα παρασκευασθῆτε διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῆτε.

Ὁ Λυκογιάννης ἐξελθὼν τῆς αἰθούσης τῆς ζυφασκίας καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ δωμάτιόν του ἐνεδύθη μέλαιναν ἐνδυμασίαν, ἀφοῦ ἐπιμελῶς ἐκτένισε τὸν βραχὺν, βοστρυχῶδη πάγωνά του καὶ τὴν κόμην του, χωρίζομένην διὰ χωρίστρας εὐθείας πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς κεφαλῆς.

Βεβαίως ὁ σημερινὸς Λυκογιάννης κομψός, διακεκριμένος,

Ναπολέοντος Γ' ὃν εἶχε στήσει ἐν τῇ τῶν Παρισίων πλατεῖᾳ «Ἡλύσια πεδία» ἢ κολακεία τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων—τὸ δὲ διάδογον συμβούλιον δήμου ἢ ἐπαρχίας ἢ καὶ βουλὴ νὰ στιγματίσῃ τὴν πράξιν πρὸς παραδειγματισμὸν—ὡς ἐπραξεν ἡ βουλὴ τοῦ 1875 κατὰ τῶν στηλιτικῶν πράξεων τῆς προκατόχου τῆς—ἵνα διὰ τῆς ἀποκρούσεως ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ἀνέγεται ἐξευτελισμοὺς ἢ κουταμάρας καὶ διδάξῃ συγγρόνας ἐκείνους, οἵτινες διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ λαμβάνουσιν ἐντολὴν τινα αὐτοῦ, ὅταν δὲν ἐννοοῦν τί ἐστὶ σεβασμὸς πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἐντολοδότας τῶν καὶ κάμνουν εἰδωλοκατρείας, ὅτι δὲν εἶνε αἱ τυπικαὶ πράξεις αἰτινες στερεοποιοῦν τὰς ἰδέας καὶ τὰς πολιτικὰς φράσεις, ἀλλ' ἡ κοινὴ ἐπιδιοκίμασία.

Χαίρετε.

Φαλέξ.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Αἱ ἀκρίδες 'ς τὴν Ρωσσίαν. Πῶς πέφτουν—τί εἶνε—καὶ τί κακὸ κάνουν. Παρατηρεῖς κατ' ἀρχὰς πρὸς τὸ μέρος τοῦ μεσημβρινοῦ ὀρίζοντος μαῦρο σύννεφο, μακρὸν, πλατὺ, τὸ ὁποῖον φαίνεται φερόμενον ἀπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐσωτερικὴν κίνησιν· τὸ σύννεφο μεγαλώνει, μεγαλώνει, χονδραίνει, καὶ ἐπὶ τέλους σκεπάζει τὸν μισὸν οὐρανόν· τὸ βλέπεις ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σου· ἔπειτα, ὅταν πέρτῃ, ἀκούεις σὰν ἕνα θύροσον ὀρμητικῆς καταγιγίδος, ἔπειτα αἰσθάνεται νὰ σὲ κτυποῦν δεξιὰ, ἀριστερὰ, ἐμπρός, ὀπίσω, πλῆθος ἀτελείωτον ἀπὸ σώματα μελανὰ ποῦ προξενοῦν ἀνατριχίλαν, ξεκουραίνεσαι, στραβώνεσαι. Ἡ βροχὴ τῶν χονδρῶν καὶ δυσκινήτων αὐτῶν ἀτόμων εἶνε τόσον σφοδρῆ, ὡστε ἂν δὲν εὐρῆς κανὲν δένδρον ἢ ἄλλα θάμνα διὰ νὰ καταφύγῃς, δὲν ἔχεις ἄλλο καταφύγιον, παρὰ νὰ κόψῃς ἕνα κλαδί καὶ νὰ τὸ χτυπᾷς μὲ ὀρμὴ 'ς τὸν ἀέρα

ἐνδυνυμένο, κατὰ τὸν τελευταῖον συρμόν, ἔχων ἡδὴ τοὺς τρόπους τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου, οὐδὲ ὅπως ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἄλλοτε Λυκογιάννην, τὸν δυστυχῆ ἐκείνον, γυμνὸν τὰς κνήμας καὶ τοὺς πόδας, ἀπεριποίητον ἔχοντα τὸν πάγωνά καὶ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς κινουμένας ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὡς τις χαίτη λέοντος.

Ἡ μεταμόρφωσις ἦν πλήρης, ἀληθής. Τὸ ἀνάστημά του εἶχε λεπτυνθῆ βαθυμυδὸν ὑπὸ τὸ ἐνδυμα καὶ ἔλαβε κομψότητος διαστάσεις· ἐφόρει νῦν τὸν ἱματισμὸν ἀνευ στενοχωρίας, ἢ τραχεῖα φωνὴ του ἐμαλακύνθη, οὐδὲν ἄγριον ἐν τῷ βλέμματι, ἀλλὰ γλυκύτης καὶ ἀγαθότης. Ὅ,τι εἶχε μείνει εἰς αὐτὸν ἐπὶ τινα χρόνον ἐκ τοῦ ἀγρίου περικαλύμματος αὐτοῦ ἐξηφανίσθη τελευταῖον. Τὸ δερμα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν αὐτοῦ ἦν ἀκόμη τραχὺ, ἀλλὰ δὲν εἶχε πλέον τυλώματα. Αἱ χεῖρες αὐτοῦ, τὰς ὁποίας πολὺ περιεποιεῖτο, ἐνῶ ἦσαν μελάγχρους, ἐλευκαίνοντο διὰ τῆς χρήσεως τοῦ σάπωνος καὶ τῆς κισσάρεως· τὸ πρόσωπόν του ἦν ἀκόμη ὀλίγον χαλκόχρουν, ἀλλὰ δὲν εἶχε πλέον τὸ ἐρυθρὸν χρώμα, τὸ ὅποιον καὶ ἄλλοτε. Ἡ ἴσχυς, ἡ ἐλαφρότης καὶ ἡ εὐκίνησις, τὰς ὁποίας δὲν ἀπόλεσε ἐνεδεικνύοντο διὰ τῆς εὐκαμψίας, τῆς κομψότητος καὶ τῆς χάριτος τῶν κινήσεών του.

(ἀκολουθεῖ)

τριγύρω σου· εἰς κάθε κτύπημα σκοτώνεις ἑκατὸν ἀπ' αὐτά, ἀλλὰ ποῦ! εἰσέρχονται χιλιάδες, ὃ ἀγὼν εἶνε ἀδύνατος· τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ τὸ ρίξης ἰς τὸ φεγγί· ἀλλὰ καμμιὰ φορὰ ὃ δρόμος εἶνε μακρὺς, καὶ τὸ σύννεφο δύναται νὰ ἔχη χόνδρος πεντακοσίων ἢ ἑξακοσίων μέτρων.

Ἡ μεγάλη ἀκρίδα—ρούσικα τήνολέν *Σαράντσα*—εἶνε ἓνα εἶδος πρασίνου τριζωνίου πολὺ χονδρῶ, μὲ χονδρὰ ματάκια ποῦ φαίνονται σὰ νὰ σὲ βλέπουν μὲ ἐκπληξίν· ἔχουν τέσσαρες φτεροῦγες, σὰ δίχτυα πλεγμένα, ἀρεκτὰ μεγάλαις καὶ σημειωμέναις μὲ στίγματα τὰ ὅποια ὁμοιάζουν μὲ ἑβραϊκά γράμματα. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς χωρικούς ἔχουν πεισθῆ ὅτι τὰ γράμματα αὐτὰ εἶνε θεῖα ἀπειλή, καὶ ὅτι ὁ θεὸς τὰ στέλνει αὐτὰ τὰ ἔντομα, ἐξολοθρευτὰς ἀγγέλους, καὶ πέρνουν ἀπόφασι νὰ σκύβουν τὸ κεφάλι ὑπὸ τὴν μάστιγα καὶ νὰ ἀφήσουν νὰ περάσῃ ἡ δικαιοσύνη τοῦ θεοῦ. Εἰς μερικὰ χωρία ἀρχίζουν προσευχὰς καὶ πηγαίνουν νὰ ζητήσουν τὰ ἱερὰ εἰκονίσματα, τὰ ὅποια θέτουσιν βίβλην τοῦ ἔχθρου,—καθὼς τὸ κάμνουν καὶ εἰς τὰς πυρκαϊὰς, ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὴν Πητρούπολιν,—καὶ ἂν τὰ ἔντομα δὲν ἀφανισθοῦν, ἂν δὲν σβύσθῃ ἡ φωτιά, εἶνε ὁ θεὸς παροργισμένος καὶ δὲν θεωρεῖ ἀκούσταν τὴν ἐξιλέωσιν.

Αὐτὴ τὴ χρονιά ἐν τοσοῦτῳ εἶνε τόσῳ πολὺ τὸ κακὸν, ὥστε ἠναγκάσθησαν ν' ἀποφασίσουν νὰ τὸ πολεμήσουν. Ὁταν πέφτη ἰς ἓνα μέρος, ἡ *Σαράντσα* τὰ κάνει ὅλα πάστρα. Οὔτε ἓνα σπειράκι, οὔτ' ἓνα φύλλο δὲν παραβλέπει, ἐκτὸς ἂν εἶνε πολὺ σκληρόν. Καθὼς ὅλα τὰ ζῶα ποῦ ζοῦν ὀλίγο, αἱ ἀκρίδες ἔχουν ἀγρίαν ὄρεξιν καὶ σαγόνια ἐκπληκτικῆς δυνάμεως. Ὁταν τοποθετοῦνται, ὃ θόρυβος ποῦ κάμνουν προέργεται ἀπὸ τὰ σαγόνια των, τὰ ὅποια ἐργάζονται καταβρογχίζοντα. Οἱ πρῶτοι στρατοὶ, οἱ ὅποιοι κατέπεσαν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου καὶ τῶν τόπων τῶν Κοζάκων, ἐπάστρεψαν τὰ πάντα εἰς τὸν δρόμον των, ἀλλ' αἱ φρετιναὶ νεοσύλλεκτοι δεικνύονται δυσκολώτεροι· δὲν ἐγγίζουσιν οὔτε τὴν ἀρτεμισία, οὔτε τὴν ἀψηφία, πιθανῶς ἕνεκα τῆς μυρωδιᾶς των, οὔτε τὴν ἀγρίαν ζοινηθραν, ἀκόμη οὔτε τὰ ἀραποσίτια τὰ ὅποια τοῖς φαίνονται πολὺ σκληρὰ· κυττάζουν πρὸ πάντων τὸ σιτάρι καὶ τὸ κέγγρι, δηλαδὴ τὰ γεννήματα ποῦ ἔχουν περισσοτέραν ἀξίαν. Αὐτὸ τὸ ἔτος δὲν περιωρίσθησαν μόνον εἰς τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας, καθὼς ἐσυνείθιζαν, εἰσεχώρησαν εἰς τὸ κέντρον, καὶ κατετήμαζαν μέρος τῆς διοικήσεως τοῦ Ταμπόφ, ὅπου ποτὲ δὲν ἐνθυμοῦνται νὰ εἶδαν ἀκρίδες.

Ὁλος ὁ πληθυσμὸς ἐπασχολεῖται εἰς τὴν καταστροφὴν των. Ἀπὸ τὰς ἑπτὰ τῆς πρωῆς μέχρι τῶν πέντε τοῦ δειλινοῦ, ὅλοι, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιὰ, εἶνε εἰς τὸ κυνῆγι. Σκοτώνουν, καίουν, πατρῶν, σκάπτουν λάκκους καὶ ταῖς θάπτουν, ἀλλὰ νέα πλήθη ἐπέρχονται, ἀπ' ἔξω, ἀπὸ μέσα, διότι, πρὶν καταστραφοῦν, αἱ ἀκρίδες κῆραν τὸ μέσον νὰ ἀποθέτουν τὰ αὐγά των· καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς θερμότητος τὰ σκουλήκια μεγαλώνουν, κάνουν φτερά, καὶ πετοῦν.

Ἐν τούτοις αἱ ἀκρίδες ἔχουσι δύο φυσικούς ἐχθρούς: τὸ σκοτάδι, καὶ τὴν ὑγρασίαν. Τὸ βράδυ ἀφανίζονται, χωρὶς νὰ ξεύρῃ κανεὶς ποῦ καταφεύγουν· μία καλὴ βροχὴ σαρώνει χιλιάδες, ἀλλὰ αἱ βροχαὶ εἶνε σπάνια. Ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις προμηθεύει ἄνδρας πρὸς καταδίωξιν. Ὁ διοικητὴς τοῦ Βερνὲξ ἔστειλεν ἑννέα τάγματα εἰς τὸ κυνῆγι των. Σημείωσε ὅτι ἀπὸ ἐξολοθρευθῆ τὸ ἔντομον, δὲν τελειώνουν ὅλα· ἐνίοτε τὰ σαπισμένα σώματα γεννοῦν τὴν πανοῦκλαν.

Αὐτὴ ἡ εἶνε ἀκρίς, ἡ καταστρεπτικὴ ἀκρίς, ἐκείνη, τὴν ὅποιαν βλέπομεν νὰ φιγουράρῃ εἰς τὴν Παλαιὰν Γραφήν, καὶ

εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Μωϋσῆ ἐσκέπασε καὶ ἐρήμωσε τὴν Αἴγυπτον, ὡς μία ἀπὸ τὰς ἑννέα μάστιγας τοῦ Φαραῶ.

Οἱ Καλαποθάκηδες. Ἄγγλος Ἱεραπόστολος ἐπρόκειτο νὰ ψαρέψῃ μιὰ συναγρίδα ψυχὴν, μὲ χρυσὰ παραγάδια· ἤτοι νὰ βαπτίσῃ ἓνα βρωμοπολωνὸν Ἑβραῖον, εἰς δόξαν τοῦ χριστιανισμοῦ. Καὶ οἱ Ἑγγλέζοι, ὅπως ξεύρετε, ὅλα τὰ κάνουν μὲ τὸν παρὰ. «Καὶ πόσα θὰ πάρω νὰ βαπτισθῶ; ἐρωτᾷ ὁ κατηχούμενος Ἑβραῖος.—Πέντε λίραις!—Ναι, μὲ τὸν περασμένο χρόνον ποῦ μὲ βάπτισαν, μοῦδωκαν δέκα λίραις!» Φαντασθῆτε τὰ ἀγγλικά μούτρα τοῦ Ἱεραποστόλου. Ἄλλ' ὁ κ. Καλαποθάκης, ὅταν τοῦ τυχαίνουσι τοιαῦται εὐαγγελικαὶ ἀπαντήσεις, δὲν πιστεύομεν νὰ μορφαζῇ διόλου· ὁ λογαριασμὸς νὰ ἦνε καλὰ!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Λουδῆνον, 27 Ἰουλίου. Ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ σὺρ Κάρολος Δίλκε εἶπεν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένοντο τρεῖς κρούσματα χολέρας ἀπλῆς, ἀλλ' οὐχὶ ἀσιατικῆς χολέρας, ἧτις οὐδαμοῦ τῆς Εὐρώπης ἀνεφάνη.

Ἵπερασπίζων τὸν Κεδίβην ἐναντίον τῶν κατηγόρων αὐτοῦ, ὁ κ. Γλάδστον εἶπεν ὅτι οὐδὲν δικαιολογεῖ τὰς κατὰ τοῦ ἡγεμόνος τούτου ἀνωνόμεως ἐκτοξευθείσας κατηγορίας καὶ ὅτι οὐδὲν θὰ κλονίσῃ τὴν εἰς αὐτόν πεποιθησίν αὐτοῦ.

Κάϊρον, 27 Ἰουλίου, Χθὲς ἐγένοντο ἐνταῦθα 311 ἀποβιώσεις ἐκ χολέρας, ὧν 9 ἐν τῷ ἀγγλικῷ στρατῷ.

Ἀλεξάνδρεια, 27 Ἰουλίου. Ὁ Φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν τῷ σημερινῷ ῥύθμῳ αὐτοῦ ἀγγέλλει ὅτι ἡ χολέρα ἐξερράγη ἐν τινὶ χωρίῳ κειμένῳ πλησίον τῆς πόλεως Μοχαρέμπεκ τῆς Ἀλεξανδρείας.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ τιμαὶ μεθ' ὅλας τὰς γενομένας ἐφέτος σπουδαίας τελειοποιήσεις ἕμειναν αἱ αὐταί, οἷαι καὶ πέρυσιν, τούτέστιν	
Εἰς τῆρια λουτρῶν	λεπτά 40
» ἐνδυμάτων (ποδῆρος ἐσθῆς, χειρῶν μακτρον.....	20
» καὶ περισκελῆς).....	»
» ψυχρολουσιῶν	δραχ. 1.10

Τὰ μικρότερα τῶν 8 ἐτῶν παιδία πληρόνουσι τὸ ἤμισι, τούτέστι λεπτὰ 20 δι' ἑκάστον λουτρόν, αἱ δὲ Κυρίαί, ἐπειδὴ τὰ δωμάτια αὐτῶν θέλουσιν εἶναι ἐστρωμένα διὰ τῆς πάντοτε καθαροῦ καὶ στεγνοῦ, πληρόνουσι δι' ἑκάστον λουτρόν λεπτὰ 5 ἐπι πλέον.

Τὰ λουτρά εἶναι ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τῆς 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 μ. μ. μέχρι τῆς 6 μ. μ.